

Білка – світлий і затишний спільний дім

Село Білка вперше згадується у писемних джерелах 1600 року, тобто офіційно вважається, що в 2020 році цьому населеному пункту виповнилося 420 років. Є кілька варіантів народних переказів щодо його заснування та назви. За однією з версій багато століть тому на місці нинішньої Білки були непролазні болота, ліси, чагарники, куди пани відправляли на спокуту селян, які чимось провинилися перед ними. Ці нещасні люди, щоб вижити в таких екстремальних умовах, змушені були розчищати хащі, будувати собі оселі, розкорчовувати навколишні ліси під майбутні поля для засіву сільгоспкультур. А нинішня назва села пішла від того, що в навколишніх лісах водилося багато білок.

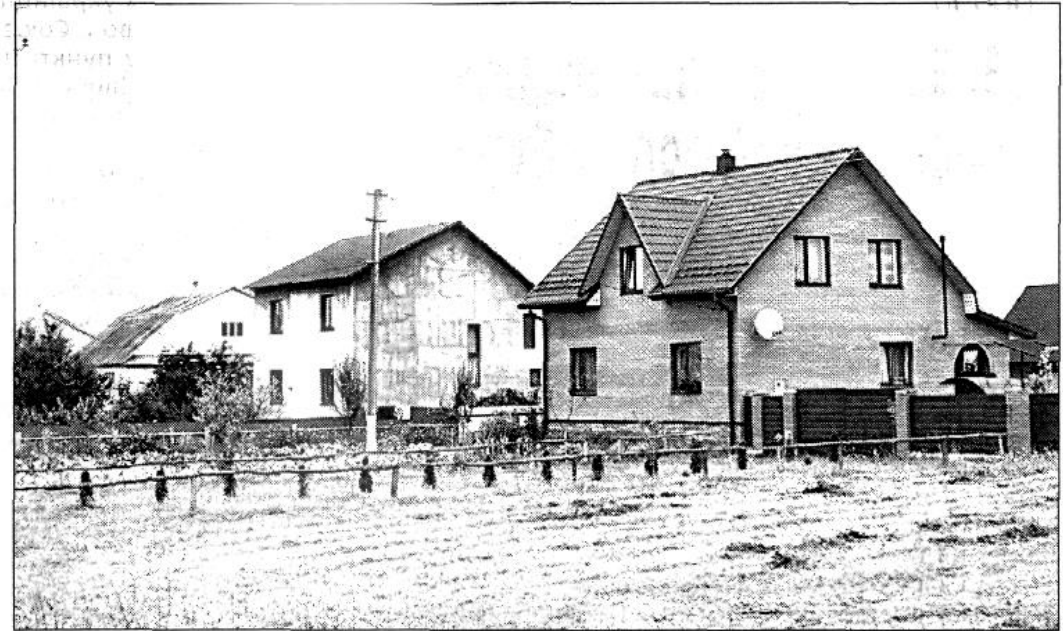

Ветеран сільського депутатського корпусу В. К. ВАСИЛЮТА згрібає скошену конюшину.

згадують ім'я, на жаль, передчасно померлого голови місцевого колгоспу ім. Франка Володимира Ярового, за часи керівництва якого в селі було побудовано чимало нових приміщень соціального та господарського призначення. Тому жителі села вшанували пам'ять про цього вмілого господарника, добру і мудру людину, назвавши його ім'ям одну з нових вулиць Білки.

Пам'ятаючи і шануючи минуле цього гарного приміського села, хочу розповісти читачам «НВ» про його сьогоднішнє. З цією метою спочатку завітав у Білківську сільраду, де восени минулого року мав приємну розмову з в. о. сільського голови О. А. Хилюк. Як корінна мешканка вона зазначила, що років 60 тому чимало місцевих мешканців жило у невеличких дерев'яних оселях, вкритих солом'яними снопами, а ще трохи раніше до села не було навіть брукованої дороги, доводилося людям добиратися в Березне і навколишні населені пункти розбитими ґрунтовими шляхами.

Та за час, що минув, багато що змінилося на краще. Зокрема, нині в селі діє добре розвинута інфраструктура, яка дозволяє більшанам по-сучасному жити, працювати та відпочивати. У селі, де мешкає 1285 жителів, працюють ЗОШ-I-II ступенів, в якій здобувають знання 145 учнів, ДНЗ «Сонечко» на 60 дітей, сучасна новозбудована амбулаторія загальної практики сімейної медицини. сільський

Ось такі сучасні житлові будинки споруджують жителі Білки.

ділянок під будівництво власного життя, – розповідала О. А. Хилюк. – Нині від односельчан надійшло ще 60 заяв з проханням надати їм землю під зведення осель. На жаль, сільрада не може сповна задовольнити ці бажання. Адже потрібно розширити межі села, а на виготовлення відповідної документації в нашому місцевому бюджеті немає коштів. От і доводиться чекати кращої економічної ситуації в державі, області, районі та селі.

Під час нашої подальшої розмови з очільницею Білки вона з повагою і гордістю говорила про вихідців із села, які досягнули помітних успіхів у житті та кар'єрному зростанні. Серед них – кандидат технічних наук, завідувач кафедри РДГУ, відмінник освіти України, член методичної ради Міністерства освіти і науки нашої держави А. С. Юсенко. тодіш-

лікуванні серйозних хвороб.

До списку своїх славних земляків більшанци заносять і першого польського космонавта Мирослава Гермашевського, який народився в Липниках поблизу Білки.

Заслугує поваги і шани місцевий підприємець В. Т. Циганець, він завжди надає практичну підтримку сільраді під час заходів з благоустрою населеного пункту, інших важливих соціальних акцій.

Справді творчими особистостями зарекомендували себе учасники аматорського народного фольклорно-етнографічного ансамблю сільського клубу, художнім керівником якого є невтомна ентузіастка культосвітньої роботи В. О. Хіміна. Цей творчий колектив за багато років свого існування був учасником і лауреатом II Міжнародного фестивалю народної творчості у Києві, успіш-

На одній із сільських вулиць.

З плином часу в цьому поселенні знаходили собі притулок жителі Моквина, Бистрич, Холопів, Лінчина, Михалина, Балашівки та інших сіл. Це, зокрема, підтверджують прізвища теперішніх більчан – Данильчуків, Боровців, Синюків, Натяжків, Хилюків та ін.

Щоб детально описати історію життя багатьох поколінь жителів Білки, переконаний, що не вистачить й газетної сторінки. Адже за більше як чотири століття свого існування село і його мешканці пережили важливі етапи розвитку, складні соціальні, політичні та військові конфлікти. На їх нелегкому шляху були спади і піднесення, зміни суспільно-політичного ладу. Чимало предків нинішніх більчан мужньо боролося за свободу і незалежність нашої України і рідного краю. Зокрема, під час минулої війни вони воювали в лавах радянської армії, а також у формуваннях ОУН-УПА.

Слід зазначити, що помітного соціально-економічного розвитку досягнула Білка за роки радянської влади та в часи незалежності нашої держави.

З особливим теплом і вдячністю люди

клуб, відділення «Укрпошти». До послуг мешканців села досить розгалужена мережа торговельно-розважальних закладів, зокрема, магазини продовольчих та промислових товарів і кафе райСТ, приватні магазин і кафе «У доцента» підприємця В. Т. Циганця і магазин товарів повсякденного вжитку «Карамелька» І. М. Карповець.

У Білці функціонують православний Свято-Дмитрівський храм та церква ЄХБ.

Зважаючи на те, що село є приміським, тобто за 10-15 хвилин їзди до Березного, в ньому набрало чималого розмаху індивідуальне житлове будівництво. Молоді і підприємливі місцеві мешканці регулярно їздять на заробітки в інші регіони України та ближнє зарубіжжя, гарно ведуть власне господарство. Це дозволяє їм зводити сучасні, нерідко двоповерхові, котеджі, в яких є всі елементи цивілізації, зокрема, ванни і туалети, кімнати з підігрівом підлоги, добротні меблі, різноманітна побутова техніка.

Протягом останніх років в селі з'явилися нові вулиці Незалежності та Ярового.

– Ми виділили майже сорок земельних

ній голова обласної ради О. Ю. Данильчук, який закінчив Українську сільськогосподарську академію та інститут післядипломної освіти Івано-Франківського технічного університету нафти та газу. Він був депутатом Верховної Ради України III скликання та головою Рівненської обласної ради різних років. Зі слів О. А. Хилюк, Олександр Юрійович надавав

но виступив на обласних святах «Пісні рідного краю», «Красноносільські вітряки», «Повстанські ночі», «Зелене купало в літо упало», районних фестивалів та конкурсах. Сільські співачки і досі демонструють свою високу виконавську майстерність.

Разом з О. А. Хилюк з приємністю та цікавістю помандрував вулицями Білки, милувався новими сучасними оселями сільчан, їх благоустроєними подвір'ями, які потапають в розмаї квітів та зелені садів. А ще зустрівся зі своїми давніми знайомими продавцем місцевого магазину райСТ депутатом сільради О. М. Карповець та депутатом-ветераном з більш як тридцятирічним стажем В. К. Василютою, який в цей час займався корисною справою – згрібав скошену конюшину. Їх обох й сфотографував для ілюстрації свого газетного матеріалу, адже вони заслужують цього.

Не менш приємною була розмова з працівниками кафе-магазину «У доцента».

– За що ви любите своє село? – запитав у барменки розважального закладу Т. В. Рачковської.

– Якщо коротко сказати, то я його люблю, бо воно – моє рідне, красиве і неповторне. Свою Білку я не проміняю на жодне місто. Можливо тому, що тут дуже глибоко проросло моє родове коріння, тут жили і трудилися наші діди-прадіди. А ще в нас дуже хороші люди – працюючі, чесні і щирі, з якими так добре і затишно себе почуваю. Словом, Білка – це моя вічна і незрадлива любов.

Впевнений, що такі теплі і сердечні слова про рідне село може сказати переважна більшість його жителів, бо воно для них – світлий і затишний спільний дім.

Павло РАЧОК.

Привітно зустрічає покупців продавець магазину промтоварів райСТ О. М. КАРПОВЕЦЬ.

і надає відчутну допомогу у вирішенні соціально-економічних проблем села і його мешканців. Він, зокрема, посприяв прокладанню асфальтової дороги від Зірного до Білки, газифікації села, підтримує ДНЗ і тих людей, що зверталися до нього за допомогою в дороговартісному